

บรรณานุกรม

- กรรมกร วิสุทธิวรรณ, สมชัย จิรโรจน์วัฒนา, และชูชัย ตูลากรณ์. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดผลข้างเคียงจากการใช้ยารักษาวัณโรค ในผู้ป่วยที่ได้รับการตรวจรักษาที่ศูนย์วัณโรคเขต 3 ชลบุรี. วารสารวัณโรคและโรคทรวงอก, 16(4): 263-267.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2541ก). แนวปฏิบัติเพื่อสนองนโยบายสาธารณสุขในการควบคุมวัณโรคตามแนวทางใหม่ of ประเทศไทย และบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับเขตและจังหวัด. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2541ข). แนวทางการดำเนินงานควบคุมวัณโรคแห่งชาติ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กองวัณโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2540). **Management of Tuberculosis: Modified WHO Modules of Managing Tuberculosis at District Level** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กองวัณโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2541ก). แนวทางปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่คลินิกวัณโรค. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กองวัณโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2541 ข). แนวทางปฏิบัติสำหรับพี่เลี้ยงผู้ป่วยวัณโรค. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กองวัณโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. (2541ค). การรักษาผู้ป่วยวัณโรค (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- แกมทอง อินทร์ตัน. (2537). ระบาดวิทยาสำหรับนักเศรษฐศาสตร์. คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์.
- เจริญ ชูโชติถาวร. (2538). วัณโรค: สถานการณ์ปัจจุบันในประเทศไทย ใน นลินี อัสวโกตี (บรรณาธิการ). การรักษาด้วยวิธีการในปัจจุบันสำหรับโรคติดต่อที่พบบ่อย. (หน้า 317-22). กรุงเทพฯ: ที.พี. พรินท์.

- เจริญ ชูโชติถาวร. (พฤศจิกายน, 2542). Tuberculosis: Old Drugs vs. New Drugs. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเภสัชกรรมคลินิก ครั้งที่ 2/2543 เรื่อง New Drug and Novel Concepts. โรงแรมโลตัสปางสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่.
- จรี ปุณโณทก. (2542). การรักษาวัณโรคปอดคือยาหลายขนาน. ใน บัญญัติ ปริชยานนท์, ชัยเวช นุชประยูร, และสงคราม ทรัพย์เจริญ. (บรรณาธิการ). วัณโรค (พิมพ์ครั้งที่4) (หน้า 411-414). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิมศรี ภูมิมางกูร. (2539 ก). การบริหารทางเภสัชกรรม. ใน บุษบา จินดาวิจักษณ์, และ เนติ สุขสมบูรณ์. (บรรณาธิการ). เภสัชกรรมบำบัดในโรงพยาบาล (พิมพ์ครั้งที่ 1) (หน้า 1-21). กรุงเทพฯ: คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เฉลิมศรี ภูมิมางกูร. (2539 ข). อาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา. ใน บุษบา จินดาวิจักษณ์, และ เนติ สุขสมบูรณ์. (บรรณาธิการ). เภสัชกรรมบำบัดในโรงพยาบาล (พิมพ์ครั้งที่ 1) (หน้า 23-33). กรุงเทพฯ: คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชะอรสิน สุขศรีวงศ์. (2542). ความคลาดเคลื่อนทางยา: การป้องกัน ตรวจสอบ และรายงาน. ใน สุวัฒนา จุฬาวัฒนพล, อรพินท์ รัตนจันทร์, และอภิฤดี เหมะจุฑา. (บรรณาธิการ). คู่มือมาตรฐานวิชาชีพเภสัชกรรมโรงพยาบาล (พิมพ์ครั้งที่ 1) (หน้า 116-24). สมาคมเภสัชกรรมโรงพยาบาล (ประเทศไทย). กรุงเทพฯ: จันทรม่วง การพิมพ์.
- ชัยเวช นุชประยูร. (2542). เชื้อวัณโรค. ใน บัญญัติ ปริชยานนท์, ชัยเวช นุชประยูร, และ สงคราม ทรัพย์เจริญ. (บรรณาธิการ). วัณโรค (พิมพ์ครั้งที่4) (หน้า 165). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย บุญอากาศ. (2540). ประเมินผลการรักษาผู้ป่วยวัณโรคปอดด้วยระบบยาระยะสั้นของ โรงพยาบาลระยอง. วารสารแพทย์เขต 7, 16(3) หน้า 262-66.
- ดารณี วิริยกิจจา, และธูปนภ รัตนดิถก ณ ภูเก็ต. (บรรณาธิการ). (2539). แนวทางการป้องกันและควบคุมการแพร่กระจายเชื้อวัณโรคในสถานพยาบาล. กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ธงชัย วัลลภกรกิจ. (2539). การประเมินผลงานบริการให้คำแนะนำปรึกษาและติดตามการใช้ยาของผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี. วารสารแพทย์เขต 7, 15(1) หน้า 46-48.
- นฤมล ธนะ. (2540). การเข้ารับการรักษาอันเนื่องมาจากยาที่โรงพยาบาลศิริราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต (เภสัชกรรมคลินิก) มหาวิทยาลัยมหิดล.

- นัคดา ศรียากย์. (2540). ผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อ HIV/ เอชไอวี ต่อแผนงานวัณโรคของประเทศไทย. ใน นลินี อัครโภที. (บรรณาธิการ). ประสบการณ์ด้านโรคติดเชื้อในประเทศไทย. (หน้า 288-94). กรุงเทพฯ: โอเอสดีทีพีบลิชชิง.
- นริช หุ่นดี, สายันต์ แก้วเกตุ, และยุทธิชัย เกษตรเจริญ. (2540). แนวทางการรักษาวัณโรคแบบมีพี่เลี้ยง (DOTS) ในประเทศไทย. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 6(1) หน้า 160-67.
- บัญญัติ ปรีชญานนท์. (2542). ใน บัญญัติ ปรีชญานนท์, ชัยเวช นุชประยูร, และสงครามทรัพย์เจริญ. (บรรณาธิการ). วัณโรค (พิมพ์ครั้งที่ 4) (หน้า 343-403). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรมินทร์ วีระอนันต์วัฒน์. (2534). การจัดตั้งระบบการติดตามผลการใช้ยากลุ่มโรคหัวใจและหลอดเลือดในผู้ป่วยนอก. วิทยานิพนธ์ปริญญาเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสิทธิ์ ผลิตผลการพิมพ์. (2542). Molecular Mechanisms ของ Anti-Tuberculous drugs. ใน นงลักษณ์ สุขวานิชย์ศิลป์. (บรรณาธิการ). ยาและโรคติดเชื้อ (พิมพ์ครั้งที่ 2) (หน้า 14). คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ: นิเวศมิตรการพิมพ์ (1996).
- ปราณี ภิญญวัฒน์ชากร. (บรรณาธิการ). (2540). บทบาทเภสัชกรโรงพยาบาลยุค 2000 (พิมพ์ครั้งที่ 1). สมาคมเภสัชกรรมโรงพยาบาล แผนกเภสัชกรรม โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์. กรุงเทพฯ: สมาคมเภสัชกรรมโรงพยาบาล แผนกเภสัชกรรมโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์.
- ปวีณา สนิทสมบัติ. (กรกฎาคม, 2543). แนวทางการรักษาผู้ป่วยวัณโรคติดเชื้อไวรัสเอดส์ และผลกระทบของ HIV Protease Inhibitors ในการรักษาผู้ป่วย HIV-Infected Tuberculosis. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนางานเภสัชกรรมวัณโรค (ครั้งที่ 1/2543) โรงแรมสุริวงส์ เชียงใหม่.
- พรรณี หัสภาค, สนจิตร พงษ์พานิช, กัญญา มณีสุวรรณ, และพานิช ทรัพย์ทวี. (2536). บทบาทของนักวิชาการสุขศึกษากับการเฝ้าระวังอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยารักษาวัณโรค. วารสารวัณโรคและโรคทรวงอก, 14(3) หน้า 175-85.
- พิจิตรา รัตนไพบูลย์. (2539). การเข้าพักรักษาในโรงพยาบาลพระจอมเกล้าของผู้ป่วยที่มีสาเหตุเนื่องมาจากยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ภาสกร อัครเสวี. (2543). วัณโรค ระลอก 2 [Online]. Available:<http://203.157.41.5/cdcdept/tbdiv/index.html> [2000, March 22].
- รัตนา แสนอารี. (2539). การติดตามปัญหาการใช้ยาในผู้สูงอายุที่โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รายงานขององค์การอนามัยโลก เรื่องการระบาดของวัณโรคปี 2539 กลุ่มเสี่ยงต่อวัณโรค. ไม่ระบุชื่อผู้จัดทำและสถานที่พิมพ์.
- วาสิ ศิริเสาวลักษณ์, และมานพ ขันดี. การให้บริการด้านบริบาลทางเภสัชกรรมผู้ป่วยโรคเอดส์ที่บ้าน หลังรับการรักษาจากโรงพยาบาลนครพิงค์. รายงานการวิจัย ไม่ระบุสถานที่พิมพ์.
- วิวรรณ อัครวิเชียร. (บรรณาธิการ). (2541). เภสัชกรรมคลินิก (พิมพ์ครั้งที่ 2). ภาควิชา เภสัชกรรมคลินิก มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.
- ศูนย์เอกสารองค์การอนามัยโลก สำนักวิชาการสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข. (2542). การรักษาวัณโรค: แนวทางสำหรับแผนงานระดับชาติ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พรอนโท กราฟฟิค ดีไซน์จำกัด.
- สมทรง รัชต์เผ่า. (กุมภาพันธ์, 2543). องค์การอนามัยโลกวิตก "วัณโรค" ระบาดหนักชี้ไทยเป็น 1 ใน 20 ประเทศเข้าขั้นวิกฤต. วารสารหมอชาวบ้าน, 21(250) หน้า 6.
- สมาคมปราบวัณโรคแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกับกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข และสมาคมอุรเวชช์แห่งประเทศไทย. (2539). แนวทางการวินิจฉัยและรักษาวัณโรคในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ไม่ระบุสถานที่พิมพ์.
- สมาคมปราบวัณโรคแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกับกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข และสมาคมอุรเวชช์แห่งประเทศไทย. (2543). แนวทางการวินิจฉัยและรักษาวัณโรคในประเทศไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: ไม่ระบุสถานที่พิมพ์.
- สมาคมเภสัชกรรมโรงพยาบาล (ประเทศไทย) กลุ่มงานเภสัชกรรม กองโรงพยาบาลภูมิภาค. (2542). มาตรฐานวิชาชีพเภสัชกรรมโรงพยาบาล. วารสารเภสัชกรรมโรงพยาบาล, 9 (2) หน้า 185-193.
- ศาสตราจารย์ ขาวขำ. (2536). ความคลาดเคลื่อนในการใช้ยารักษาโรคในผู้ป่วยโรคเรื้อรังของแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลแม่สอด จังหวัดตาก. วารสารสมาคมเภสัชกรรมโรงพยาบาล (ประเทศไทย), 3(2) หน้า 116-124.

- สายันท์ แก้วเกตุ. (2537). การประเมินผลการติดตามผู้ป่วยวัณโรคที่ขาดการรักษา สถานตรวจโรคปอด กรุงเทพฯ. วารสารวัณโรคและโรคทรวงอก, 15(4) หน้า 245-251.
- สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร. (2542). แนวทางการควบคุมวัณโรคในกรุงเทพมหานคร (พิมพ์ครั้งที่ 2). ฝ่ายวัณโรค กองควบคุมโรค. กรุงเทพฯ: นิเวศรสมาคมการพิมพ์ (ประเทศไทย).
- คำถึ ใจดี, สุนทร วิชานารถไพศาล, พรเพ็ญ เปรมโยธิน, ธงชัย สุขเสวต, และวรรณาศรีวิริยานุภาพ. (บรรณาธิการ). (2538). ทศวรรษที่เก้าเภสัชกรไทย: ทศวรรษแห่งการพัฒนาวิชาชีพเภสัชกรรมเพื่อการใช้ยาที่เหมาะสม. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สุธี วิภาศรีนิมิตร. (กรกฎาคม, 2542). Special Management of DRPs. In Tuberculosis. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนางานควบคุมวัณโรคสำหรับเภสัชกร รพศ./รพท./รพช. โรงแรมสุริวงส์ เชียงใหม่.
- องค์การอนามัยโลก. (2540). แนวทางการรักษาวัณโรคที่เชื้อดื้อต่อยา. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อนงค์ ศิริรัชพงษ์, สมศรี โดทองรอด, สายทอง ตริภพ, และสุนิสา คำประสิทธิ์. (2542). การให้คำปรึกษาผู้ป่วยวัณโรคปอดรายใหม่ที่รักษาด้วยระบบยาระยะต้นแบบมีพีทีเค็ยง. นิพนธ์ ต้นฉบับ วารสารวิชาการสาธารณสุข, 8(2) หน้า 257-65.
- อภิฤดี เหมะจุฬา. (2542). ความคลาดเคลื่อนในการใช้ยา. ใน กฤตติกา ตัญญาแสนสุข, และเล็ก รุ่งเรืองยิ่งยศ. (บรรณาธิการ). การประชุมวิชาการประจำปี 2542 เภสัชกรโรงพยาบาลพัฒนาคุณภาพเพื่อประชาชน. (หน้า 166-179). กรุงเทพฯ: จันทร่ม่วงการพิมพ์.
- อรพินท์ รัตนจันทร์. (2542). เภสัชกรโรงพยาบาลกับการส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผล. ใน สุวัฒนา จุฬาวัดเนทล, อรพินท์ รัตนจันทร์, และอภิฤดี เหมะจุฬา. (บรรณาธิการ). คู่มือมาตรฐานวิชาชีพเภสัชกรรมโรงพยาบาล (พิมพ์ครั้งที่ 1). สมาคมเภสัชกรรมโรงพยาบาล (ประเทศไทย). กรุงเทพฯ: จันทร่ม่วง การพิมพ์.
- อรุณศรี สุวัชรชัย. (2541). การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องยาแก่ผู้ป่วยสูงอายุโรคความดันโลหิตสูง ในศูนย์บริการสาธารณสุข 28 ลาดหญ้า. วารสารสาธารณสุขศาสตร์, 28(1) หน้า 33 - 42.

อิทธิศักดิ์ เสียมภักดี. (กรกฎาคม, 2542). การปฏิรูปงานควบคุมโรคแนวใหม่แบบการพัฒนางาน
เภสัชกรรมคลินิก สำหรับผู้ป่วยโรคของเภสัชกรโรงพยาบาล ในทศวรรษที่ 21.
คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, มหาวิทยาลัยศิลปากร และสำนักงานควบคุม
โรคติดต่อเขต 10. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนางานควบคุม
โรคสำหรับเภสัชกร รพศ./รพท./รพช. โรงแรมสุริวงส์ เชียงใหม่.

Briceland L.L., Hamilton R.A., and Kane M.P.. (1993). Pharmacy students' experience with
identifying and solving drug-related problems during clinical clerkship. *Am J Hosp
Pharm*, 50(Feb) pp.294-296.

Hepler CD. and Strand LM. (1990). Opportunities and responsibilities in pharmaceutical care.
Am J Hosp Pharm, 47(Mar) pp. 533-43.

Smith K.M., Mcadams J.W., Fremia M.L., and Todd M.W.. (1997). Drug-related problems in
emergency department patients. *Am J Health-Syst Pharm*, 54(Feb) pp. 295-298.

Tatro D.S. (1996). *Drug interaction facts*. (5 th ed.). St. Louis : Wolters Kulwer.

Valloy Payanandana and et. al. (1999). **Battle Againt TB: National Tuberculosis Programme
Thailand**. Tuberculosis Division Department of Communicable Disease Control.
Ministry of Public Health. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

World Health Organization. (1999). **Combating Tuberculosis**. Regional Office for South-East
Asia New Delhi : Principle for Accelerating DOTS Coverage.